

dig enig med den høitærede Finantsminister i, at, uagtet der ingen Tvivl kan være om, at Hartkornet er istand til at bære større Skatter, vilde det dog være aldeles urigtigt, efter den hele Ordning, og efter den faste, gode, sunde, nationaloconomiske Tilstand, hvori vort Land befinder sig, at forsøge Afgifterne paa dette. De yderligere Bidrag, som Hartkornet kan give, ville komme frem gjennem Hartkornseiernes større Deeltagelse i alle de indirecte Skatter, ligesom ogsaa gjennem en Formuesskat, men at gribe ind ved at forsøge de directe Skatter paa faste Eiendomme, det hverken bør eller tør vi gjøre. Jeg skal ganske i Forbigaaende bemærke, at jeg ikke vil paastaae det Samme med Hensyn til Bygningsafgiften. Denne er navnlig paa Landet i en saa fuldstændig, urimelig og uholdbar Tilstand, at man, aldeles affeet fra de finantzielle Forhold, maa kræve dens Omordning, og, siden andre ærede Talere have opholdt sig ved, hvad de have forberedt, dengang de havde med Forretningerne at gjøre, skal jeg ogsaa tillade mig at henlede den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa, at han i Ministeriet vil kunne finde et Lovudkast, ikke blot skrevet, men trykt, som vistnok ikke gif ud paa at være et finantzielt Forslag, men kun paa en anden Fordeling af denne Afgift, men hvori han i al Fald vil kunne finde Elementer, til gjennem denne Skat at opnaae et større finantzielt Udbytte. — Jeg er fremdeles enig med den høitærede Finantsminister i, at den nuværende Told med Krigsskattillæget er saa stor, at der ikke kan være Tale om at forsøge den uden at lamme den Virksomhed i Landet, hvorfra Skatteevnen væsentligst skal hidrøre; tværtimod er der al Grund til at arbejde hen til at gaae tilbage, hvad enten det nu bliver i Saiserne eller i Bessatningsgjenstandenes Antal. Det er meget muligt, og jeg er ogsaa tilbøjelig til at troe det, at Brændeviinsafgiften kan taale en Forsøgelse; den har ikke Noget at bestille med det hele europæiske Mellemværende, men er en indre Forbrugsstat, der vel kan taale et yderligere Tillæg. Jeg skal med Hensyn til de almindelige Betragtninger, som i denne Henseende ere gjorte gjældende, ganske henholde mig til den ærede sidste Taler; ogsaa jeg an-

seer det for ønskeligt uden Hensyn til finantzielle Grunde, at denne Afgift bliver høiere, og navnlig forekommer det mig, at det Moment, at nogle gamle forfaldne Kjøbstadbrænderier rimeligviis ville gaae til Grunde, snarere er en Grund til at fremsthynde en Forsøgelse af denne Afgift end til at holde den tilbage. Jeg skal heller ikke videre indlade mig paa det Spørgsmaal, hvortil et æret Kjøbenhavnst Medlem (David), som tidligere har været Finantsminister, sigtede, naar han talte om andre Forbrugsafgifter. Man har i sin Tid meget drøftet en Bessatning af Ollet eller en saakaldet Maltstat; en saadan kan vel ingenlunde være ubeløstet, men den har dog større Betænkelighed end en Forsøgelse af Brændeviinskatten; thi godt Ol er dog det, der først og fremmest skal fordrive Brændevinen, men derimod ikke Prædikener, Moral eller edelige Forpligtelser; men paa den anden Side skal jeg indrømme, at det er en Gjenstand, som i de fleste europæiske Lande er underkastet Bessatning, og som man altsaa, hvis det er nødvendigt, ogsaa her kan tye til. De fleste andre indirecte Skatter, saasom Arveafgift og Deslige, ere derimod i den senere Tid blevne i den Grad forhøiede, et der ikke kan være Tale om en yderligere Forsøgelse. Altsaa troer jeg nok med Hensyn til Bygningsafgiften, med Hensyn til Brændeviinsafgiften og muligviis ogsaa med Hensyn til Maltstaten, at der vil kunne tilveiebringes nogen Forsøgelse i de staaende Skatter, men jeg troer, at dette i intet Tilfælde vil kunne fritage for at tage dette Lovforslag i Betragtning.

Naar man nu mod Indkomsskatten har indvendt, at Indtægt er noget heelt forskjelligt fra Skatteevne, at Skatten altsaa ikke rammer Skatteevnen, da skal jeg bemærke, at det er Noget, som denne Skat har tilfælles med alle andre Skatter. Al Skat maa til Syvende og Sidst betales af Indtægten; man kan aldrig betale Skat af sine Udgifter. I enkelte Momenter, men det er ganske enkeltviis, kan man være nødt til at belåne Skat, medens man i Virkeligheden optager af sin Capital, man kan være nødt til at antecipere en tilkommende Indtægt, med andre Ord, man kan betale Skat af Laan, som man optager; men dette er, som